

Az integrációs terror I.

2016 december 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A traumatizált, alulszeretett és integrációban megrekedt, megbélyegzett afgán tini sétált kódorgott Berlin utcáin, amikor spontán a kezébe keveredett egy kés valahogy...

Nézegette, gondolta szel vele egy kis kebabot, de ekkor hirtelen nekiugrott egy ?t elnyomó, elmaradt, keleti-európai gondolkodású, 130 kilósra hízott, fogyasztói keresztény-fehér heteroszexuális kanlengyel, hogy elnyomja, és védekezésb?l megölte ezért. Tudta, hogy tetteinek következménye lesz: halott sof?r nem szállít katiáját.

Lelkiismeretfurdalása lett és látta a fuvarlevelen, hogy „karácsonyi ég?ket leszállítani a berlini Kristkindlmarketre.” Kétségbeesett emberünk, hogy akkor a sok kisgyerek ajándék nélkül ne maradjon, a tettek mezejére lépett. Mivel se a fuvarozás rendjét, se annak módját nem ismerte, valamint kamiont se vezetett soha még, így pusztán jószándékból, és a társadalomba való integrációját bizonyítandó szerencsétlenül belehajtott a tömegbe, mert a lába nem érte el a fékpedált. Még kicsi ugyanis, kiskorú, és nemrég veszítette el a szüleit, akiket elnyomó német náci katonák l?ttek le a sivatagban SS egyenruhában.

De félre a tréfából. Zsohár Zsuzsika, minden magyar dobogó szíve, érz? lelke emigrált – [adta tudtul tegnap a Hír24](#). Elment Bécsbe, és még valószínűleg megy tovább is, hisz a mocskos orbáni bakancsok barázdái közt nincs egyetlen migráns sem, akit simizni lehetne. És ez rossz neki, ezért megy. Isten áldja, hát. Reggelre jött a hír: 12 halott 50 sebesült. Boldog karácsonyt! Letartóztatás Brüsszelben, és egy 12 éves (!!!) – tótawécsunderliki értelemben vett- „kabuli srácot” is elkaptak Ludwigshafenben. Gondolom egyiküknek sem volt elég pihepuha Zsohár és az elhízott bölcsészpicsák pihepuha csöcse a keletinél, a traumatizáció olyan mélyen volt, hogy hiába a kebabszendő, hiába a Xbox, csak kellett valami jó kis esemény a Kabul-Moszul-Aleppo vonalról. Elvégre egy jóra való afgán, ha nem ő, akkor unatkozik, azt meg nem szabad hagyni.

Lassan úgy néz az egész ki, mint valami furcsa pogány vallási rítus: a B?nös Nyugat karácsonyi vásárázókkal, metrözókkal és óvodásokkal elégíti ki a Dühös Demiurgosz, a Véres Babiloni (iraki, afgán, perzsa) Isten éhségét. Jön Babilon és véres áldozatot kér a Leigázottaktól. A furcsa pogány (vagy ép apokaliptikus) vallás teológiájában van ugyanis a B?nös Nyugat, aki vezekel. A megváltás útja az Önfeladás, a Behódolás, a rítus pedig az integráció. A pogány-liberális ateista feloldódás. A Megváltás. Véres vezeklés a harmadik világ ártatlan szenved?inek Rómájához, Aleppóhoz.

Az „integráció” egyfajta b?vös-mágikus hatalmú varázsszavá, mantraszöveggé változott. A valós vallási rítusokkal ellentétben azonban mind módszere, tulajdonképpeni célja, és végkifejlete is a mai napig tisztázatlan. Egy átlagos gyónással vagy muszlim dhuával szemben azt se tudni, hogy kinek kéne csinálnia és hogyan, hacsak nem az a módszer, hogy szép sz?ke sz?ztlányokat áldozunk a sötét afgán harcosoknak, lásd ui.: Maria Lindenburger.

Egy azonban biztos: az „integráció” véres szertartása kiterjed minden hitgyakorlási, eltér? identitásforma megfegyverzésére.

Ne legyenek illúzióink: a mocskos jobbos gonosz keresztényekre ugyanúgy rá van pirítva, ahogy a mocskos terrorpistákra, és mindkettejüknek ott van a Liberális Megváltás tanítása: integrálódjanak egymásba. A migráns és az ?slakos, a sz?ke orvostanhallgató és a festett hajú afgán, a karácsonyi vásárázó és a SCANIA h?t?rácsa.

Innen nézve az „integráció” egyáltalán nem egy kellemes és hasznos dolog, sokkal inkább t?nik végeredményben egyfajta er?szakos asszimilációnak, aminek a végén már nincs se keresztény, se muszlim, se arab se német, se karácsony, se ramadán, se SCANIA, se a kerekére csavarodott Betlehemi jászol. A végén konkrétan SEMMI nincs, csak az „integráció” ami olyan, mint a kommunizmus: utópia. A valóságos, újfajta asszimiláció már korántsem nemzeti, hanem a kanti eszmék (a „békével” járó dinamika, verseny és jólét stb.) veszélyes, eltorzult és cinikus változata. Az egykori internacionalisták undorító gerilla-ideológiája: a multikulturalizmusba csomagolt kommunista SZÓMA rejt?zik mögötte.

Az integráció beteljesülése sokkal riasztóbb és szörny?bb, mint a karácsonyi vásár véres integrálatlansága.

Ami látszólag satuba fogja a különböz? világnézeteket az a jólét: a fogyasztói társadalom konformizmusa, tespedt békessége. A koncepció: ha kell? mérték? a jólét, az er?s gazdaság adott, akkor az emberek elfelejtik, félredobják az identitásukat, mert fogyasztóként valami újat, érdekesebbet építhetnek fel a kínálatból. Er?s és vonzó hazugság ez, ami az ember természetének alapjait kísérti meg. Mindeközben, a szabadság közegében, az újbóloldal szektái, az iszlámhoz hasonlóan extrém mérték? erkölcsi puritanizmust követelnek meg (lásd pl.: harmadik generációs feminizmus).

A béke lehet?ségnek látszatát, a passzivitást meg kell tartani, az igazságot, pontosabban: a valóságot pedig nem szabad a félhomályból a felszínre engedni. Erre szolgál a fogyasztók millióival hitelesített establishment média, a totalitás propagandaeszköze. Mégis ahogyan a kommunizmus úgy a propaganda is elavult kifejezés erre a korábbinál mélyebb, bels?ségesebb viszonyra, amire már a virtuális létezés élménye is rányomja bélyegét. A

média elhallgatási, ferdítési technikájára hivatkozni már-már közhelynek számít; ugyanis mindannyian érezzük, ez a nyilvánosság csak a végterméke, az újrafogyasztásra váró salakanyaga ennek a konformista, pacifista és gyáva társadalomnak.

Érzéketlenségünk tehát, amit valószínűleg sokan érzünk most, a menetrend szerint gyilkoló pakisztáni menekült és hűtárcsra kenődő polgár láttán, ennek köszönhető.

Olyan közegben történnek már a merényletek is, hogy megszűnik a valós azonosulás. Már egyre nehezebb a berlini karácsonyi vásárt a mi aktuális bevásárlásunkkal összehozni, de ami szörnyőbb: akár már Berlinben is a szomszédos utca karácsonyi vásárának látogatói is úgy fogják fel ezeket az eseményeket, mint amikor egy szuperhős-filmben hullanak a CGI civilek. Akik iránt a szuperhős-ságokban pont olyan ál-szolidaritást kell vállalni, ahogyan együtt kell érezni a migránsokkal, a fekete bőrnőzökkel, a meleg bálnakkal és a transzkutyákkal. Ahogy ott nem érzünk semmit, úgy irtják ki belőlünk azt is, hogy együttérzést tanúsítsunk azok irányába, akiket egy elmebeteg felrobbant vagy kinyír havonta egyszer, vagy többször.

A berlini libsifpolgói sajtótájékoztatójából úgy értesültünk, hogy sokan nyilvánítottak neki részvétet, és az áldozatok emlékére színesre lesz fényfestve a Brandenburger Tor. Júj. Ergő egy kis zsöszüzéssel le is rendezték az egészet. Haladhatunk tovább, nincs is már semmi, csak a látnivaló.

Pedig elméletileg nek, a halottak a mi „európai közösségünk” tagjai, nem? De, hagyjuk az elavult, etnicista törzsi béklyókat, a felesleges kérdéseket és örüljünk annak, hogy böhöndhetünk, alászállhatunk Abu Bakr al-Bagdadi sötéten felragyogó segglyukába.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

